
Komu:	Salvus SAS t/a Schuman Financial
Od koho:	Peter Varga Highgate Law & Tax
Dátum:	12.09.2025
Predmet:	Aplikácia dane z finančných transakcií na debetné transakcie uskutočnené prostredníctvom platformy Schuman Financial

Toto stanovisko je vypracované na základe objednávky od Salvus SAS t/a Schuman Financial („**Klient**“) adresovanej Petrovi Vargovi, advokátovi a konateľovi spoločnosti Highgate Law & Tax e-mailom dňa 02.09.2025.

Toto stanovisko je vyhotovené advokátskou kanceláriou Highgate Law & Tax a je určené iba pre Klienta. Zakazuje sa distribúcia alebo akékoľvek zverejnenie tohto stanoviska iným osobám bez súhlasu Highgate Law & Tax s výnimkou sprístupnenia vyžadovaného právnymi predpismi.

Všetky pojmy začínajúce veľkým písmenom, ktoré sú použité v tomto stanovisku, sú definované v článku 5 tohto stanoviska.

1 SITUÁCIA, PREDPOKLADY A PREDMET STANOVISKA

1.1 Pre účely tohto stanoviska predpokladáme, že:

- 1.1.1 spoločnosť Schuman je emitentom v zmysle článku 48 Nariadenia MiCA, ktorý emituje a ponúka tzv. e-money tokeny (*tokeny elektronických peňazí*);
- 1.1.2 spoločnosť Schuman plánuje ponúkať tokeny EURØP, ktoré z hľadiska klasifikácie Nariadenia MiCA predstavuje e-money tokeny a sú viazané na EUR;
- 1.1.3 spoločnosť Schuman plánuje ponúkať tokeny EURØP za EUR („**Emisia**“) slovenským podnikateľom („**Podnikatelia**“);
- 1.1.4 spoločnosť Schuman vytvorí (vyrazí) token EURØP pre konkrétneho Podnikateľa a umiestni ho dočasne na svoj účet distribuovanej databázy („**Účet Schuman**“), na ktorom sa teoreticky môže dočasne nachádzať tokeny EURØP určené (vyrazené) pre iných konkrétnych Podnikateľov alebo vrátené (redemované) od iných konkrétnych Podnikateľov;
- 1.1.5 z účtu Schuman sa tokeny EURØP konkrétneho Podnikateľa posielajú na účet distribuovanej databázy tohto Podnikateľa poskytnutý britskou spoločnosťou, ku ktorému má Podnikateľ výlučné práva a faktickú moc (t.j. bude mať vo svojej dispozícii súkromné kryptografické kľúče alebo iné prístupy; britská spoločnosť ani spoločnosť Schuman nebude mať prístup k tokenom EURØP na tomto účte) („**Self-Hosted Wallet**“);

- 1.1.6 Podnikatelia budú vedieť tokeny EURØP využiť v platobnom systéme, ktorý bude prevádzkovať britská spoločnosť („**Platobný systém**“) a to využívaním Self-Hosted Wallet; podstatou Platobného systému je úhrada záväzkov prostredníctvom tokenov EURØP medzi Podnikateľmi a inými podnikateľmi, ktorí splnia podmienky pre vstup do Platobného systému („**Debetné transakcie**“);
- 1.1.7 vrátenie (redemácia) sa realizuje tak, že Podnikateľ odošle tokeny EURØP z účtu Self-Hosted Wallet na Účet Schuman a spoločnosť Schuman zabezpečí zánik (*spáli*) týchto tokenov EURØP a pošle príslušnú sumu v EUR na bankový účet Podnikateľa;
- 1.1.8 Platobný systém je rýchlejší a lacnejší ako sú štandardné bankové prevody; a
- 1.1.9 ako je uvedené v texte nižšie;

(„**Obchodný model**“).

- 1.2 Predmetom tohto stanoviska je právne a daňové posúdenie toho, či sa na Debetné transakcie vzťahuje daň z finančných transakcií podľa ZDFT („**Daň**“).

2 SUMÁR¹

Sme toho názoru, že Debetné transakcie vykonané v rámci Obchodného modelu nie sú predmetom Dane, pretože v prípade Debetných transakcií nejde o finančné transakcie v zmysle ZDFT, keďže účet distribuovanej databázy Self-Hosted Wallet nepredstavuje tzv. „*custodial wallet*“ pre účely Nariadenia MiCA a teda nie je ani platobným účtom na účely ZDFT.

Zároveň využitie Platobného systému na Debetné transakcie nepredstavuje ani zneužitie práva, keďže:

- využitím Platobného systému na Debetné transakcie nedochádza k žiadnej simulácii ani disimulácii právneho úkonu; a
- Podnikatelia dostávajú pri Platobnom systéme výhodu oproti štandardnému bankovníctvu, keďže Platobný systém je pre Podnikateľov rýchlejší a lacnejší ako sú štandardné bankové prevody (pri zachovaní predpokladu v bode 1.1.8 vyššie); a/alebo
- využitie Platobného systému na Debetné transakcie nie je v rozpore s účelom ZDFT.

3 ANALÝZA

3.1 Jazykový právny rámec

3.1.1 Relevantný právny rámec je nasledovný:

- (i) V zmysle § 2 písm. b) ZDFT je finančnou transakciou „*platobná služba poskytovaná poskytovateľom platobných služieb, vykonaná na základe príkazu alebo súhlasu daňovníka alebo obdobná platobná služba poskytovaná poskytovateľom platobných služieb so sídlom mimo územia Slovenskej republiky vykonaná na základe príkazu alebo súhlasu daňovníka.*“

¹ Sumár zachytáva iba najpodstatnejšie závery vychádzajúce z našej analýzy. Sumár by mal byť interpretovaný v spojení s ostatnými časťami tohto stanoviska. Čítanie sumáru nenahrádza čítanie celého stanoviska.

- (ii) V zmysle § 4 ods. 1 písm. a) ZDFT je predmetom Dane „finančná transakcia, pri ktorej dochádza k odpísaniu sumy finančných prostriedkov z platobného účtu daňovníka“.
 - (iii) V zmysle § 2 ods. 13 ZPS sú finančnými prostriedkami aj elektronické peniaze.
 - (iv) V zmysle Článku 48 ods. 2 Nariadenia MiCA sú tokeny EURØP elektronickými peniazmi.
- 3.1.2 Na to, aby Debetné transakcie podliehali Dani je preto potrebné, aby účet distribuovanej databázy v režime Self-Hosted Wallet bol považovaný za platobný účet.
- 3.1.3 V zmysle najnovšieho názoru Európskeho orgánu pre bankovníctvo (EBA)², tzv. „*custodial wallet*“ je platobným účtom, pokiaľ sa z neho realizujú platby s e-money tokenmi.
- 3.1.4 Pojem „*custodial wallet*“ síce nie je v Nariadení MiCA definovaný, ale predstavuje taký režim, v ktorom je osoba objektom služby poskytovania úschovy a správy kryptoaktív v mene klientov. Táto služba je v Nariadení MiCA definovaná ako „*úschova alebo kontrola kryptoaktív alebo prostriedkov prístupu k takýmto kryptoaktívam v mene klientov, v náležitých prípadoch vo forme súkromných kryptografických kľúčov*“.
- 3.1.5 Vychádzajúc z predpokladu v bode 1.1.5 vyššie, Self-Hosted Wallet preto nepredstavuje „*custodial wallet*“ pre účely Nariadenia MiCA a tohto názoru EBA.
- 3.1.6 Vzhľadom na to, a s využitím argumentu *a contrario*, Self-Hosted Wallet nie je platobným účtom a Debetné transakcie preto nepodliehajú Dani.
- 3.1.7 Napriek vyššie uvedenému právnomu výkladu sme sa v časti 3.2 nižšie pozreli aj na širší daňový kontext Debetných transakcií v kontexte otázky zneužitia práva.

3.2 Aplikácia konceptu zneužitia práva

- 3.2.1 Podnikatelia využívaním Platobného systému na Debetné transakcie získavajú daňovú výhodu v podobe neplatenia Dane („**Daňová výhoda**“).
- 3.2.2 Daň by totiž museli platiť, ak by napríklad úhrady faktúr realizovali príslušnými platobnými operáciami podľa ZPS. Napriek tomu, že daňová výhoda by sa dosiahla v súlade s textom ZDFT (ako rozoberáme v časti 3.1 vyššie), správca dane môže na Debetné transakcie nazerať cez prizmu zneužitia práva.
- 3.2.3 Podstatou konceptu tzv. zneužitia práva je vytvorenie možnosti zdaníť transakciu alebo mechanizmus (t.j. Emisiu a využívanie Platobného systému na Debetné transakcie) aj v prípade, ak táto transakcia alebo mechanizmus je formálne v súlade so zákonom, ale materiálne sa javí byť v rozpore s konceptom materiálnej spravodlivosti (spravodlivý výber daní).
- 3.2.4 V tejto súvislosti, keďže na správu dane z finančných transakcií sa v zmysle § 12 ods. 1 ZDFT použijú ustanovenia Daňového poriadku, správca dane môže siahnuť po kodifikovanej podobe zneužitia práva formulovanej v § 3 ods. 6 Daňového poriadku. Tento normatívny koncept sa skladá z dvoch častí:

² Dostupné online tu: <https://www.eba.europa.eu/sites/default/files/2025-06/e2958c99-a1b0-4b07-9d31-bcba0a28dbe7/Opinion%20on%20the%20interplay%20between%20PSD2%20and%20MiCA.pdf>

- (i) *„pri uplatňovaní osobitných predpisov pri správe daní sa berie do úvahy skutočný obsah právneho úkonu alebo inej skutočnosti rozhodujúcej pre zistenie, vyrubenie alebo vybratie dane“ („GAAR 1“); a*
 - (ii) *„na právny úkon, viacero právnych úkonov alebo inej skutočnosti uskutočnené bez riadneho podnikateľského dôvodu alebo iného dôvodu, ktorý odráža ekonomickú realitu a ktorých najmenej jedným z účelov je obchádzanie daňovej povinnosti alebo získanie takého daňového zvýhodnenia, na ktoré by inak daňový subjekt nebol oprávnený, sa pri správe daní neprihliada“ („GAAR 2“).*
- 3.2.5 Využitím Platobného systému na Debetné transakcie nedochádza k žiadnej simulácii ani disimulácii, takže **koncept GAAR 1 je možné v predmetom prípade vylúčiť**.
- 3.2.6 Správca dane však môže na Platobný systém na Debetné transakcie nazerať cez prizmu GAAR 2, a to v prípade, ak by, zjednodušene povedané, považoval takéto konanie zo strany Podnikateľov za nemajúce inú racionalizáciu ako dosiahnutie Daňovej výhody (tzv. subjektívny test) a zároveň by to odporovalo účelu ZDFT (tzv. objektívny test).
- 3.2.7 Detailnejšia jazyková konštrukcia GAAR 2 požaduje, aby správca dane neprihliadal na právny úkon (t.j. Emisiu a využívanie Platobného systému na Debetné transakcie) pokiaľ tento úkon (i) nemá riadny podnikateľský dôvod alebo iný dôvod odrážajúci ekonomickú realitu („1. alinea“) a (ii) ktorého najmenej jeden z účelov je obchádzanie daňovej povinnosti alebo získanie takého daňového zvýhodnenia („2. alinea“) („**Subjektívny test**“), na ktoré by inak nebol daňový subjekt oprávnený („**Objektívny test**“). Subjektívny test a Objektívny test musia byť pre potreby aplikácia GAAR 2 splnené kumulatívne.
- 3.2.8 Ak by chcel správca dane aplikovať na Platobný systém na Debetné transakcie GAAR 2, v prvom rade by sa musel vysporiadať s interpretáciou GAAR 2 v časti Subjektívneho testu, a to ústavne konformným spôsobom. Jeho interpretácia je totiž spojená s významnými interpretačnými nejasnosťami.
- 3.2.9 Gramatický výklad GAAR 2 totiž vedie k nasledovným záverom:
- (i) Pokiaľ podmienky 1. aliney a 2. aliney majú byť kumulatívne splnené (je medzi nimi spojka „a“), tak existencia akéhokoľvek dôvodu odrážajúceho ekonomickú realitu (v 1. alinei je spojka „alebo“) je dôvod pre nemožnosť aplikácie GAAR 2 („**Výklad 1**“). V takom prípade môžu byť akékoľvek dôvody iné ako daňové pre Platobný systém na Debetné transakcie. Dôvody pre Platobný systém na Debetné transakcie sú uvedené ako predpoklady v bode 1.1.8 vyššie (t.j. Platobný systém je rýchlejší a lacnejší ako sú štandardné bankové prevody) („**Dôvody pre Platobný systém na Debetné transakcie**“) sú postačujúce, lebo predstavujú nejaký dôvod (bez ohľadu na jeho význam) odrážajúci ekonomickú realitu. Aplikácia GAAR 2 by tak bola pri Výklade 1 vylúčená.
 - (ii) Ak by ale chcel správca dane ignorovať jazykový výklad, mohol by teoreticky prívlastok „riadny“ naviazať aj na druhú časť 1. aliney (t.j. ignorovať spojku „alebo“) a považovať za akýkoľvek dôvod odrážajúci ekonomickú realitu iba taký, ktorý je zároveň aj „riadny“ („**Výklad 2**“). V takom prípade by Dôvody pre Platobný systém na Debetné transakcie museli byť považované za riadne ekonomické dôvody. Vychádzajúc z Krátkeho slovníka slovenského jazyka má

prídavné meno „riadny“ význam ako napríklad: „normálny“, „aký má byť“, „náležitý“ alebo „primeraný“. Nielen zo slova „riadny“, ale aj z jeho synonym je možné vyvodiť, že tieto prídavné mená majú svoje antonymá. A teda, ak dôvody pre Platobný systém na Debetné transakcie musia byť „riadne“, *a contrario* nemôžu byť také, ktoré „nie sú riadne“ alebo sú „nenormálne“, „nie také aké majú byť“, „nenáležité“ alebo „neprimerané“. Dôvody pre Platobný systém na Debetné transakcie by tak museli byť „nenormálne“, „nie také aké majú byť“, „nenáležité“ alebo „neprimerané“, aby sa GAAR 2 mohlo aplikovať.

- (iii) Teoreticky ešte môžeme pripustiť výklad, kedy by správca dane nechcel vidieť medzi 1. alineou a 2. alineou požiadavku na ich kumulatívne naplnenie (t.j. ignoroval by spojku „a“), ale iba na ich vzájomné dopĺňanie a previazanosť. Takýto pohľad by však mohol viesť k absurdným záverom, pri ktorých by správca dane postihoval akúkoľvek transakciu s nejakým (aj keď marginálnym) daňovým motívom, keďže 2. alinea hovorí o akomkoľvek účele ako problematickom („**Výklad 3**“). Aplikáciu GAAR 2 na základe takéhoto výkladu je preto potrebné odmietnuť, lebo je zjavne absurdný, nelogický a aj nesúladný s tým ako na zneužitie práva nazerá právo EÚ (ako uvádzame nižšie).
- (iv) V súlade s pohľadom rozhodnutí Súdneho dvora EÚ, GAAR 2 má postihovať iba tzv. „*wholly artificial structures*“. Dôvody pre Platobný systém na Debetné transakcie nie je zjavne možné považovať za súčasť tzv. „*wholly artificial structures*“. Ak by teda správca dane interpretoval GAAR 2 v kontexte rozhodnutí Súdneho dvora EÚ, Subjektívny test by nemohol byť naplnený („**Výklad 4**“).
- (v) Na rozdiel od Súdneho dvora EÚ, Smernica EÚ s označením ATAD³ hovorí o jednom z hlavných účelov. Česká judikatúra definuje hlavný účel ako taký, ktorý je v porovnaní s ostatnými účelmi neporovnateľne významnejší, a to až do takej miery, že z ostatných vytvára zanedbateľné účely. GAAR 2 by sa tak mal vykladať tak, že požaduje pre Aplikáciu GAAR 2, aby jeden z hlavných účelov využitia Platobného systému na Debetné transakcie bol daňový motív (*Daňová výhoda*) (ďalej „**Výklad 5**“). V súvislosti s Výkladom 5 je teda potrebné si položiť otázku, či by k využitiu Platobného systému na Debetné transakcie došlo aj v prípade, ak by nevedlo k Daňovej výhode. Zodpovedanie tejto otázky je potrebné testovať s ohľadom na konkrétne nastavenie konkrétneho Podnikateľa a jeho ambície využiť výhody Obchodného modelu (ako sú popísané v predpoklade v bode 1.1.8 vyššie).

3.2.10 Interpretácia GAAR 2 je tak podrobená významným výzvam, čo by sa v praxi mohlo prejavíť svojvoľnejšou interpretáciou zo strany správcu dane. Dane je však možné ukladať a vyberať len zákonom alebo na základe zákona, čo sa deje v rámci legislatívneho procesu na základe zákonom stanoveného postupu. Iba pri dodržaní zákonných podmienok možno určenie predmetu a rozsahu zdanenia považovať za legitímne. Je preto úplne neprípustné, aby predmet zdanenia, teda to, čo má byť zdanené a odňaté z majetkovej sféry Podnikateľov bolo určené akýmkoľvek iným

³ Smernica Rady (EÚ) 2016/1164 z 12. júla 2016, ktorou sa stanovujú pravidlá proti praktikám vyhýbania sa daňovým povinnostiam, ktoré majú priamy vplyv na fungovanie vnútorného trhu.

spôsobom mimo moci zákonodarnej (napríklad mocou výkonnou - správcom dane pri ľubovoľnom výklade GAAR 2).

- 3.2.11 Zákaz zneužitia práva je tak *ultima ratio* (posledné možné riešenie), ktoré je tak potrebné aplikovať veľmi reštriktívne. V praxi má k jeho aplikácii dochádzať iba v prípadoch, ak ide o elementárne zjavnú snahu daňovníka použiť formálny alebo až „nerozumný“ výklad právnej normy. Ak však vzniknú nejaké, čo i len mierne, ale zdôvodnené pochybnosti, je potrebné akceptovať spôsob aplikácie právnej normy ako použil daňovník (*Podnikateľ*). V kontexte Dôvodov pre Platobný systém na Debetné transakcie sa takáto možnosť zdá byť absolútne vylúčená pri existencii predpokladu v bode 1.1.8 vyššie.
- 3.2.12 Sme tak toho názoru, že aplikácia GAAR 2 by mala byť v súvislosti s ZDFT veľmi zdržanlivá. Tomuto názoru prisvedčuje aj základný interpretačný princíp v oblasti verejného práva podľa ktorého, ak aj existuje 5 rôznych výkladov (t.j. Výklad 1 – 5 pre účely interpretácie GAAR 2) a štát tak nezabezpečí dostatočnú mieru právnej istoty daňovníkovi (*Podnikateľom*) vo forme jednoznačných a určitých právnych noriem ukladajúcich daňovú povinnosť alebo ak takéto normy absentujú, bude to štát, kto prípadne musí znášať následok aj v podobe výpadku určitých daňových príjmov (*Daňová výhoda*), pokiaľ súd nejednoznačnosť alebo absenciu daňových predpisov vyloží v prospech daňovníka (*in dubio contra fiscum* – v pochybnostiach v neprospech správcu dane).
- 3.2.13 Z vyššie uvedeného je tak možné uzavrieť, že sú silné argumenty v prospech názoru, že na využitie Platobného systému na Debetné transakcie nie je možné aplikovať GAAR 2 (*zneužitie práva*), pokiaľ tým Podnikatelia získavajú výhodu oproti štandardnému bankovníctvu ako je formulovaná v bode 1.1.8 vyššie). Pokiaľ by ale Podnikatelia využitím Platobného systému na Debetné transakcie chceli získať iba Daňovú výhodu, podľa nášho názoru by takéto konanie naplnilo Subjektívny test pre účely GAAR 2.
- 3.2.14 Pri Objektívnom teste sa skúma objektívny účel, a teda účel, ktorého dosiahnutie sleduje pomyselný racionálny zákonodarca a ktorý dokáže identifikovať každý priemerný adresát právnej normy. Využíva sa pritom text a systematika právnej normy. Obsah právnej normy tak vie byť vo všeobecnosti závislý nielen od samotného textu, ale aj od iných faktorov, ktoré dotvárajú takýto teleologický rozmer interpretácie (napríklad subjektívny účel, inštrumentálna funkcia alebo legislatívna technika).
- 3.2.15 ZDFT je z hľadiska typológie právnych noriem technická právna norma s jednoduchou štruktúrou a relatívne jednoduchým obsahom. ZDFT nebol výsledkom štandardného legislatívneho procesu, a tak potenciál odhalenia jeho subjektívneho účelu (t.j. súčasť historického výkladu) ako aj jeho inštitucionálna funkcia sú značne oslabené.
- 3.2.16 Pri absencii poznania inštrumentálnej funkcie z hľadiska transparentnejšieho zdôvodnenia osobnej a vecnej pôsobnosti ZDFT sa zároveň javí byť výklad realizovaný spôsobom smerujúcim k dosiahnutiu spravodlivosti (*spravodlivý výber daní*) objektívne ťažko realizovateľný. To potvrdzuje aj skutočnosť, že ZDFT absentuje horizontálna spravodlivosť (t.j. niektoré typy platieb sú predmetom ZDFT (napríklad bankový prevod finančných prostriedkov) a niektoré nie (napríklad platba v hotovosti) alebo niektoré subjekty sú, bez racionalizácie, z osobnej pôsobnosti vyňaté a niektoré nie). A teda do

popredia sa preto musí dostať taký výklad ZDFT, ktorého podkladom je názor, že právo spravodlivé byť nemusí (t.j. pozitivistická teória).

- 3.2.17 Zároveň v súvislosti s legislatívnou technikou, ktorú zvolil zákonodarca pri konštruovaní ZDFT a ktorá predstavuje veľmi konkrétne vymedzenie osobnej a vecnej pôsobnosti ZDFT sa vynára otázka, ako veľmi je zneužitie práva ako právny princíp aplikovateľné u právnej normy, ktorá kladie dôraz na veľmi konkrétne vymedzenie osobnej a vecnej pôsobnosti a menej (alebo takmer vôbec) sa nesústreďuje do aplikácie princípov a zásad. Najvyšší správny súd ČR k tomu poznamenal: „*Jestliže, jak je tomu typicky v právu procesním, právní řád stanoví relativně přesné, svým způsobem ‚technické‘ postupy, lhůty či podmínky pro uplatňování práva, a tedy právě za účelem dosažení co největší míry právní jistoty přináší co možná nejpřesnější a nezřídka velmi detailní právní regulaci, je zásadně vyloučeno, aby naplnění uvedených postupů, využití lhůt či splnění podmínek pro uplatnění práva mohlo být posuzováno jako zneužití práva.*“
- 3.2.18 Aj keď sa tento rozsudok týkal procesného práva, nie je dôvod, aby sa neaplikoval aj na právo hmotné (ZDFT). Samozrejme, ako už bolo naznačené aj vyššie, takýto právny formalizmus neplatí vždy a všade, lebo sa tým riskuje, že právo sa stane predmetom odcudzenia a absurdity. Na druhej strane, ak sa pravidlá (napríklad výnimky podľa ZDFT) majú vykladať striktné, nevyhnutne to neznamena, že sa musia aplikovať slepo, mechanicky, bez ohľadu či dokonca priamo v rozpore s účelom a na nápadne neúmernú ťarchu ich adresátov (t.j. štátu pri ZDFT v súvislosti s predmetom tohto stanoviska).
- 3.2.19 V súvislosti so skúmaním objektívneho účelu (*Objektívny test*) ZDFT prostredníctvom jeho textu a systematiky je možné predpokladať, že zákonodarca nám chcel detailným výpočtom výnimiek z hľadiska jeho vecnej a osobnej pôsobnosti naznačiť potrebu zdaňovania iba tých finančných transakcií, ktoré ZDFT explicitne nevylučuje bez poskytnutia vyššieho zmyslu. Presne z toho dôvodu je napríklad vyňatá platba v hotovosti alebo zdaňovanie využívania platobnej karty je významne menšie ako finančné transakcie.
- 3.2.20 ZDFT tak objektívne nemá jednoznačne ukotvený svoj objektívny účel. Nie je jasná jeho inštitucionálna funkcia a v značnej miere mu absentuje vnútorná morálka. V takomto prostredí nie je možné považovať za konanie odporujúce účelu zákona také konanie daňovníka, ktorý nahrádza finančné transakcie platbou v hotovosti alebo platbami platobnými kartami s cieľom eliminovať dopad efektu dani z finančnej transakcií.
- 3.2.21 A teda *argumentum a simili* v rozpore s objektívnym účelom nemôže byť ani snaha Podnikateľov vyhnúť sa Dani využívaním Platobného systému na Debetné transakcie.
- 3.2.22 Správca dane by mohol argumentovať zjavnou zložitou, nezrozumiteľnou alebo iracionalitou (komplikovaného) využívania Platobného systému na Debetné transakcie zo strany Podnikateľov, pretože odporuje zdravému usporiadaniu spoločenských vzťahov. Racionálnejšie by bolo, aby Podnikatelia svoje úrady realizovali štandardným platobným stykom. Inými slovami, z hľadiska naplnenia Objektívneho testu by išlo o to, či by správca dane už mohol cítiť, že Podnikateľ zneužíva ZDFT.
- 3.2.23 Pokiaľ však využívanie Platobného systému na Debetné transakcie je administratívne porovnateľné so štandardným platobným stykom a zároveň platí predpoklad v bode 1.1.8 vyššie, takéto konanie Podnikateľov nie je v rozpore s účelom ZDFT.

3.2.24 Z vyššie uvedeného je tak možné uzavrieť, že sú silné argumenty v prospech názoru, že v prípade, ak využitie Platobného systému na Debetné transakcie je spojené s porovnateľnou mierou administratívy a exekutívy zo strany Podnikateľa ako pri štandardnom platobnom styku, nie je na to možné aplikovať GAAR 2 (*zneužitie práva*) najmä z toho dôvodu, že takéto konanie sa javí nebyť v rozpore s účelom ZDFT (*Objektívny test*).

3.2.25 V nadväznosti na to platí, že na Daňovú výhodu nie je možné aplikovať inštitút zneužitia práva.

4 REZERVÁCIE

4.1 Toto stanovisko bolo vypracované na základe týchto rezervácií:

4.1.1 Highgate Law & Tax nevyjadruje žiadny názor k právnym, daňovým alebo akýmkoľvek iným otázkam, ktoré nie sú explicitne predmetom tohto stanoviska. Predmetom tohto stanoviska tak nie sú implikácie súvisiace s finančnou reguláciou ani rôzne iné špecifické účtovné, finančné alebo regulačné záležitosti vzťahujúce sa osobitne na podnikanie Klienta.

4.1.2 Toto stanovisko nemôže byť interpretované širšie ako je rozsah exaktne adresovaných otázok a tém, ktorým toto stanovisko špecificky venuje pozornosť.

4.1.3 Highgate Law & Tax nevykoná žiadnu previerku toho, či akýkoľvek predpoklad uvedený v tomto stanovisku je pravdivý a na akýkoľvek takýto predpoklad sa tak pre účely tohto stanoviska hľadí automaticky ako na pravdivý.

4.1.4 Vo viacerých prípadoch je slovenské právo a jeho interpretácia nejasné alebo neurčité alebo podlieha častým zmenám. Highgate Law & Tax tak nenesie žiadnu zodpovednosť za takéto zmeny uskutočnené po dátume tohto stanoviska, a to aj v prípade, ak by takéto zmeny mali retroaktívne účinky.

4.1.5 Vzhľadom na stav slovenskej justície a finančnej správy býva oblasť daňového práva vrátane interpretácie príslušných právnych predpisov najmä zo strany orgánov finančnej správy z času na čas nekonzistentná s gramatickým výkladom alebo s tým, čo je možné vzhľadom na pramene práva v právnom štáte rozumne očakávať. Highgate Law & Tax preto nenesie zodpovednosť za akýkoľvek prejav rozšírenej svojvôle zo strany orgánov verejnej správy pri výklade príslušných právnych predpisov.

4.1.6 Toto stanovisko vychádza z právneho stavu, ktorý je platný a účinný na území SR ku dňu tohto stanoviska. Highgate Law & Tax nie je povinný informovať Klienta o akýchkoľvek zmenách, ktoré môžu mať vplyv na akýkoľvek názor uvedený v tomto stanovisku.

4.1.7 Toto stanovisko sa spravuje slovenským právom a slovenské súdy majú výlučnú právomoc rozhodovať akékoľvek spory vyplývajúce z tohto stanoviska.

4.1.8 Toto stanovisko je vydané Highgate Law & Tax, ktoré za jeho obsah zodpovedá. Žiadna fyzická osoba nezodpovedá za obsah tohto stanoviska.

5 DEFINÍCIE

„1. **alinea**“ má význam uvedený v bode 3.2.7;

„2. **alinea**“ má význam uvedený v bode 3.2.7;

„**Daň**“ má význam uvedený v bode 1.2;

„**Daňová výhoda**“ má význam uvedený v bode 3.2.1;

„**Daňový poriadok**“ znamená zákon č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov;

„**Debetné transakcie**“ má význam uvedený v bode 1.1.6;

„**Dôvody pre Platobný systém na Debetné transakcie**“ má význam uvedený v bode 3.2.9(i);

„**Emisia**“ má význam uvedený v bode 1.1.3;

„**EÚ**“ znamená Európska únia;

„**GAAR 1**“ má význam uvedený v bode 3.2.4(i);

„**GAAR 2**“ má význam uvedený v bode 3.2.4(ii);

„**Highgate Law & Tax**“ znamená obchodná spoločnosť Highgate Law & Tax s. r. o. so sídlom: Nivy Tower, Mlynské Nivy 5, Bratislava - mestská časť Staré Mesto 821 09, SR, IČO: 51 477 262;

„**Nariadenie MiCa**“ znamená nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2023/1114 z 31. mája 2023 o trhoch s kryptoaktívami a o zmene nariadení (EÚ) č. 1093/2010 a (EÚ) č. 1095/2010 a smerníc 2013/36/EÚ a (EÚ) 2019/1937;

„**Obchodný model**“ má význam uvedený v bode 1.1;

„**Objektívny test**“ má význam uvedený v bode 3.2.7;

„**Platobný systém**“ má význam uvedený v bode 1.1.6;

„**Podnikatelia**“ má význam uvedený v bode 1.1.3;

„**Self-Hosted Wallet**“ má význam uvedený v bode 1.1.5;

„**Schuman**“ znamená obchodná spoločnosť Salvus SAS t/a Schuman Financial, jednoduchá spoločnosť na akcie podľa francúzskeho práva, so sídlom 9 rue du quatre septembre, 75002 Paris, France, zapísaná v obchodnom registri mesta Paríž pod registračným číslom 920 017 134;

„**SR**“ znamená Slovenská republika;

„**Subjektívny test**“ má význam uvedený v bode 3.2.7;

„**Účet Schuman**“ má význam uvedený v bode 1.1.4;

„**Výklad 1**“ má význam uvedený v bode 3.2.9(i);

„**Výklad 2**“ má význam uvedený v bode 3.2.9(ii);

„**Výklad 3**“ má význam uvedený v bode 3.2.9(iii);

„**Výklad 4**“ má význam uvedený v bode 3.2.9(iv);

„**Výklad 5**“ má význam uvedený v bode 3.2.9(v);

„**ZDFT**“ znamená zákon č. 279/2024 Z. z. o dani z finančných transakcií a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov;

„**ZPS**“ znamená zákon č. 492/2009 Z. z. o platobných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.